

نویسنده : میشل کینوکان «Michelle Kinnucan» .
منبع و تاریخ نشر : انتیوار «2025-01-21» .
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

فدرالیسم ، نیوهمپشایر و آزادی سنای آمریکا

Federalism, New Hampshire, and the USS Liberty

نیوهمپشایر (/ˈhæmpʃər/ HAMP-shər) یک ایالت در منطقه نیوانگلند در شمال شرقی ایالات متحده است. از جنوب با ماساچوست، از غرب با ورمونت، از شرق با مین و خلیج مین و از شمال با استان کبک کانادا همسایه است. از 50 ایالت ایالات متحده، نیوهمپشایر هفتمین از نظر مساحت کوچک و دهمین کم جمعیت است، با جمعیتی بالغ بر 1377529 نفر بر اساس سرشماری سال 2020 [11]. کنکورد مرکز ایالت و منچستر پرجمعیت ترین شهر است. شعار نیوهمپشایر، "آزاد زندگی کن یا بمیر"، نقش آن را در جنگ انقلابی آمریکا منعکس می کند. نام مستعار آن «دولت گرانیث» به شکل ها و معادن گرانیثی گسترده آن اشاره دارد [12]. این کشور به دلیل برگزاری اولین دوره مقدماتی (پس از انتخابات آیووا) در چرخه انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده و به دلیل تأثیر آن بر سیاست های انتخاباتی آمریکا در سراسر کشور شناخته شده است..... **تفصیل توسط این قلم**

HB 256، در صورت تصویب، یک کمیته قانونگذاری برای بررسی اینکه آیا واشنگتن به درستی مقصر بودن مقامات غیرنظامی و نظامی اسرائیل را تشخیص داده است، تشکیل خواهد داد.

HB 256, if adopted, would establish a legislative committee to investigate whether Washington properly determined Israeli civilian and military officials' culpability.

در سال 1986، سناتور **دانیل پاتریک مونیهان** "مدالیون مهر آژانس اطلاعات مرکزی" به پاس قدردانی از دستاوردهای برجسته اش به عنوان یک رهبر در ایجاد نظارت بر اطلاعات .. نا میده شد" و در سال «1995»، در اولین روز از اولین جلسه این عنوان به

او اعطا شد. درصد و چهارمین سالگردکنگره ایالات متحده، سناتور مونیهان به همکاران خود و ملت اطلاع داد که "رازداری یک امر است. بیماری. باعث سفت شدن رگ های ذهن می شود."»

مناسبت سخنان مونیهان، معرفی لایحه 126 سنا با عنوان کوتاه «الغای قانون سازمان اطلاعات مرکزی 1995» بود. هیچ کس حمایت مالی از لایحه مونیهان را نخواهد داشت و این لایحه ظاهراً آرام در کمیته اطلاعاتی منتخب سنا بدون هیچ لایحه ای همراه در مجلس نمایندگان مرد. از سال 1995، بیماری رازداری، احتمالاً تنها در دولت فدرال بدتر شده است. من شخصاً می توانم تأیید کنم که Secretitis (آنطور که من آن را به دلیل فقدان یک اصطلاح بهتر می نامم) در واقع بر ذهن جمعی دولت فدرال تأثیر می گذارد. در مورد من به عنوان یک نوع پارانویا ظاهر می شود.

ببینید یا ملاحظه کنید، که من چندین سال پیش از سه سال زمان اطلاعاتی ایالات متحده - از جمله سیا «سی آی ای» - در مورد حمله مرگبار اسرائیل به **ناو یو اس اس لیبرتی (AGTR-5)** در سال 1967 درخواست کردم. در دادگاه، دولت تا حدی در پاسخ گفت که انتشار بسیاری از این سوابق تقریباً 60 ساله به درستی تکذیب شده است زیرا اطلاعات موجود در آنها، در صورت فاش شدن، «می توان انتظار داشت که منجر به آسیب به امنیت ملی شود. که شامل دفاع در برابر تروریسم فراملی می شود...»

خوشبختانه، از طریق قانونگذار ایالتی، مردم نیوهمپشایر آماده هستند تا به طور بالقوه دوز «مقدار» کوچک اما قابل توجهی از دارو را برای دولت فدرال تجویز کنند. یک لایحه جدید بر اساس کار نماینده سابق **جیسون گرهارد**، حامی اصلی لایحه سال گذشته لیبرتی است. نماینده **تام مانیون** درباره آن تلاش گفت: «پس از شنیدن داستان های بازماندگان در دوره اول ریاست جمهوری من، مشخص شد که دولت فدرال ما این مردان و کشور ما را ناامید کرده است. من ریاست کمیته مطالعات موقت را بر عهده داشتم که سال گذشته به اتفاق آرا توصیه کرد که این لایحه در سال جاری مجدداً ثبت شود.»

این ماه، *Matthew R. Sabourin dit Choinière*، کاپیتان سابق نیروی هوایی ایالات متحده، لایحه خانه 256 را معرفی کرد که تا زمان نگارش این مقاله دارای پنج حامی مالی است. **HB 256**، در صورت تصویب، یک کمیته قانونگذاری ایجاد خواهد کرد تا:

... واکنش دولت فدرال به حمله اسرائیل به ناو یو اس اس لیبرتی (AGTR-5) در سال 1967 را مطالعه کنید. به طور خاص، کمیته باید در حد توان خود بررسی کند که آیا دولت ایالات متحده به درستی مقصر بودن مقامات غیرنظامی و نظامی اسرائیل را در این حمله تشخیص داده است یا خیر.

در مقاله ماه گذشته خود در *Antiwar.com* - با استفاده از سوابق طبقه بندی نشده و طبقه بندی شده - من این موضوع را مطرح کردم که دولت ایالات متحده هرگز مقصر

بودن مقامات غیرنظامی و نظامی اسرائیل برای این حمله را بررسی نکرده است. امتناع از انجام تحقیقات مناسب راه دیگری برای مخفی نگه داشتن اطلاعات مخرب و در نتیجه مخفی نگه داشتن آن از مردم آمریکا است. ماه گذشته، من همچنین نشان دادم که دولت هنوز صدها صفحه از سوابق را که مرتبط با درک حمله و/یا واکنش دولت به آن تشخیص داده است، پنهان می‌کند.

در این مقاله، با تکیه بر شهادت کتبی خود در حمایت از لایحه قبلی ارائه شده در سال گذشته، شش دلیل را ارائه خواهم کرد که چرا قانونگذاران و شهروندان نیوهمپشایر باید از HB 256 حمایت کنند (و چرا قانونگذاران و شهروندان چهل و نه ایالت دیگر باید این کار را انجام دهند. از نیوهمپشایر پیروی کنید)

اولاً، شاید در هیچ زمان دیگری در خاطرات اخیر، از سال 1985 که **جاناتان پولارد** جاسوس اسرائیلی متولد آمریکا را دستگیر کرد، سیاست خارجی ایالات متحده در مورد اسرائیل به اندازه اکنون تحت نظارت دقیقی قرار نگرفته است. همانطور که استاترهای گرانی و سایر آمریکایی‌ها، شهروندان و سیاست‌گذاران به طور یکسان، در رابطه خود با اسرائیل تجدید نظر می‌کنند، آنها سزاوار این هستند که از جمله، از جمله موارد دیگر، حمله اسرائیل به لیبرتی و شاید مهمتر از آن، اینکه چرا مقامات آمریکایی هرگز به درستی مقصر بودن اسرائیل را بررسی نکردند، کاملاً مطلع شوند.

شاید شایسته باشد که در اینجا نطق خداحافظی پرزیدنت جورج واشنگتن در سال 1796 را به خاطر بیاوریم که هشدار داد:

دلبستگی پرشور یک ملت به ملت دیگر باعث ایجاد انواع بدی‌ها می‌شود. همدردی با ملت مورد علاقه، تسهیل توهم یک منفعت مشترک خیالی در مواردی که منافع مشترک واقعی وجود ندارد، و القا کردن دشمنی‌های دیگری به یکی، باعث می‌شود که اولی بدون انگیزه کافی در نزاع‌ها و جنگ‌های دومی شرکت کند. یا توجیه

ثانیاً، پرسنل نظامی آمریکا بی، از جمله آن‌هایی که اهل نیوهمپشایر هستند، و خانواده‌هایشان شایسته است بدانند که اگر در حین انجام وظیفه توسط نیروهای یک قدرت خارجی کشته یا مجروح شوند، دولت آمریکا مقامات قدرت خارجی مهاجم را نگه خواهد داشت. به حساب عمومی و اگر دولت فدرال در این زمینه شکست بخورد، ایالت‌ها فدرال رزرو را به پاسخگویی می‌خواهند.

سوم، در مورد خاص لیبرتی، خانواده‌های نظامیان و پرسنل غیرنظامی که در این حمله جان باختند (یا از آن زمان) و بازماندگان سزاوار این هستند که این اطمینان را داشته باشند که ایالات متحده هرکاری را که در حد توانش بود انجام داد تا همه موارد مرتبط را مشخص کند. حقایق درباره اینکه چرا نیروهای اسرائیلی به لیبرتی حمله کردند. آنها همچنین

شایستگی این را دارند که بدانند چرا دولت فدرال تاکنون از انجام تحقیقات مناسب و جامع برای این منظور خودداری کرده است.

البته این شامل اعضای خانواده CDR نیروی دریایی ایالات متحده دیوید ادوین لوئیس، یک بازمانده از لیبرتی است که در سال 1931 در کولبروک، NH به دنیا آمد و در سال 2021 در آنجا درگذشت. در نیوهمپشایر و ما مفتخریم که به خدمه لیبرتی فرصتی می دهیم تا داستان خود را با مردم به اشتراک بگذارند. این یک تلاش اجتماعی بوده است و خانواده فرمانده لوئیس بسیار سپاسگزار هستند."

چهارم، تعدادی غیر جزئی از شهروندان نیوهمپشایر مطمئناً از بررسی دقیق نوع مد نظر HB 256 حمایت می کنند. برای مثال، دو سازمان نظامی کهنه سرباز ایالات متحده که دارای مجوز کنگره هستند، بارها قطعنامه های ملی را به نفع تحقیقات کامل و مناسب کنگره تصویب کرده اند (به لژیون آمریکایی مراجعه کنید. قطعنامه های 508 سال 1967 و 40 سال 2017 و همچنین جانبازان قطعنامه های جنگ های خارجی 470 سال 2002، 403 سال 2003، 424 سال 2006، 420 سال 2007، 413 سال 2009 و 423 سال 2013). کهنه سربازان نیوهمپشایر جزو رده های هر دو سازمان محسوب می شوند.

پنجم، حتی برخی از حامیان سرسخت اسرائیل از تحقیقات حمایت می کنند. **مایکل اورن،** مورخ، چندین دهه در ارتش اسرائیل به عنوان وظیفه فعال یا ذخیره خدمت کرد، او همچنین در کنست اسرائیل و به عنوان سفیر اسرائیل در ایالات متحده خدمت کرد. در سال 2007، اورن به شیکاگو تریبون گفت: "پرونده حمله به لیبرتی هرگز بسته نشده است." این مقاله ادامه می دهد: «اگر چیزی باشد، اورن گفت، «اتهامات وارد شده به اسرائیل با گذشت زمان تندتر شده است». سرانجام بی گناهی اسرائیل را ثابت می کند.» هجده سال بعد، هیچ چیز در رابطه با اصل استدلال اورن تغییر نکرده است.

در نهایت، نیوهمپشایر (و سایر ایالت ها) می توانند و باید به عنوان بخشی از یک فدرالیسم قوی عمل کنند. همانطور که جیمز مدیسون در فدرالیست شماره 45 مشاهده کرد، بر اساس قانون اساسی ایالات متحده، ایالت ها "بخش بسیار گسترده ای از حاکمیت فعال را حفظ می کنند" و "دولت های ایالتی ممکن است به عنوان بخش های تشکیل دهنده و اساسی دولت فدرال در نظر گرفته شوند..." همانطور که مدیسون چنین توضیح داد. فدرالیست شماره 51، ایالات متحده یک «جمهوری واحد» نیست، بلکه یک «جمهوری مرکب» با «قدرت تسلیم شده توسط مردم..... بین دو دولت متمایز تقسیم شده اند...» این تقسیم قدرت بین دولت فدرال و ایالتی باعث ایجاد «امنیتی مضاعف... برای حقوق مردم» می شود به طوری که «دولت های مختلف یکدیگر را کنترل خواهند کرد...

علاوه بر این، قدرت تحقیق در مورد مسائل فدرال نه به طور انحصاری و نه صریح به کنگره تفویض شده است. این یک قدرت ضمنی است. بنابراین، تحت سیستم فدرال ما و

همچنین بر اساس دهمین متمم قانون اساسی، نیوهمپشایر این اختیار را دارد که تحقیقات خود را در مورد رفتار (سوء) فدرال آغاز کند. در حالت ایده‌آل، دولت فدرال می‌توانست حمله به لیبرتی را دهه‌ها پیش به درستی بررسی کند. این کار را نکرد.

هنگامی که مقامات فدرال از وظایف خود شانه خالی می‌کنند، ایالت‌ها و شهروندان آن‌ها بی‌پناه نمی‌مانند. آنها توانایی و، مسلماً، وظیفه دارند که نظارت خود را بر موضوعات مهم انفعال یا سوء رفتار فدرال انجام دهند. درست است، نیوهمپشایر نه می‌تواند دولت فدرال را مجبور به همکاری در هر تحقیقی کند و نه می‌تواند بر اساس یافته‌های یک تلاش ایالتی اقدامی انجام دهد. با این حال، این امر نباید ایالت‌گرایی را از تعقیب حقیقت، ارائه اطلاعات حیاتی به مردم، و مسئول نگه داشتن دولت فدرال در دادگاه‌های تاریخ و افکار عمومی منصرف کند.

اگرچه HB 256، مسلماً، از نیوهمپشایر برای تحقیق در مورد حمله به لیبرتی دعوت نمی‌کند، اما به طور بالقوه گام مهمی در این جهت است. یک یافته قانونی رسمی ایالتی مبنی بر اینکه دولت فدرال در مسئولیت‌های خود در قبال ملت و خدمه ناویو اس اس لیبرتی شکست خورده است، می‌تواند و باید به هیئت‌کنگره ایالت منتقل شود. همچنین می‌تواند جرعه تلاش‌های مشابهی را در سایر ایالت‌ها برای ایجاد انگیزه حیاتی برای واداشتن کنگره به تحقیق و رئیس‌جمهور برای از حالت طبقه بندی کامل پرونده‌های مستند - برای شروع درمان بسیار مورد نیاز Secretitis، ایجاد کند. علاوه بر این، پیام قدرتمندی از همبستگی به خانواده‌های لیبرتی و بازماندگانی که در وحشت آن روز زندگی کردند، ارسال می‌کند.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

Michelle J. Kinnucan یکی از "چهار هسته‌ای" ستون توتم یادبود جان تی ویلیامز بود. او همچنین یک محقق مستقل است که نوشته‌هایش در رویاهای مشترک، لحظه بحرانی، وقایع نگاری فلسطین، اخبار عرب آمریکایی و جاهای دیگر منتشر شده است. گزارش تحقیقی او در سال 2003 در مورد گروه کاری اطلاعات جهانی در سانسور شده 2005: 25 داستان برتر سانسور شده (Seven Stories Pr., 2004) ارائه شد و او فصلی را در یافتن نیروی حق امتیاز جنگ ستارگان (پیتر لانگ، 2006) ارائه کرد. می‌توانید با او در <libertylawsuit@secure.mailbox.org> تماس بگیرید.

----- **با تقدیم احترامات «2025-01-26»**

Moreover, the power to investigate federal matters is delegated neither exclusively nor explicitly to Congress; it is [an implied power](#). Thus, under our federal system and also under the [Tenth](#) Amendment to the Constitution, New Hampshire retains the authority to launch its own inquiry into federal (mis)conduct. Ideally, the federal government would have properly investigated the attack on the *Liberty* decades ago. It did not.

When federal officials shirk their duties, the states and their citizens are not left without recourse. They have the ability and, arguably, a duty to conduct their own oversight into significant matters of federal inaction or misconduct. True, New Hampshire can neither compel the federal government to cooperate in any inquiry nor to take any action based upon the findings of a state effort. However, that should not deter the Granite State from the pursuit of truth, the provision of critical information to the public, and holding the federal government accountable in the courts of history and public opinion.

While HB 256, admittedly, does not call upon New Hampshire to investigate the attack on the *Liberty* it is, potentially, an important step in that direction. A formal state legislative finding that the federal government failed in its responsibilities to the nation and the crew of the USS *Liberty* can and should be transmitted to the state's Congressional delegation. It could also spark similar efforts in other states to build the critical momentum to get Congress to investigate and the President to fully declassify the documentary record – to begin the much-needed treatment of Secretitis. Moreover, it would send a powerful message of solidarity to the *Liberty* families and to the survivors who lived through the horrors of that day.

Michelle J. Kinnucan was one of the “[four core carvers](#)” of the John T. Williams memorial totem pole. She is also an independent researcher whose writing has appeared in Common Dreams, Critical Moment, Palestine Chronicle, Arab American News, and elsewhere. Her 2003 [investigative report on the Global Intelligence Working Group](#) was featured in Censored 2005: The Top 25 Censored Stories (Seven Stories Pr., 2004) and she contributed a chapter to Finding the Force of the Star Wars Franchise (Peter Lang, 2006). You may contact her at libertylawsuit@secure.mailbox.org.

.....